

EL LLENGUATGE

Locucions verbals

Una oració com *Fa col·lecció de segells* seria susceptible de dues anàlisis diferents: d'una banda, hom podria dir que el conjunt *Fa col·lecció* constitueix una locució verbal, és a dir, exerceix la funció d'un verb, i que *segells* és el complement (d'objecte, introduït per una preposició) d'aquesta locució, i de l'altra, que l'oració és formada per un verb, *Fa*, més un grup nominal, *col·lecció de segells*, que en constitueix el complement directe, aquest grup nominal essent format per un substantiu determinat per un altre substantiu. Anàlogament, *Tenim necessitat de la vostra ajuda* es podria descompondre en *Tenim necessitat* i *de la vostra ajuda*, i en *Tenim necessitat de la vostra ajuda*.

Es molt probable que si calia analitzar l'oració *Fa col·lecció de segells* hom es decantaria més aviat per la segona de les anàlisis que hem indicat com a possibles, perquè *col·lecció de segells* és més sentit com un concepte únic que no pas *fer col·lecció*, frase que segurament no figura recollida a cap repertori de locució verbal. I podríem dir el mateix pel que fa al segon dels exemples indicats: *Tenim necessitat de la vostra ajuda*. Però potser ja es produiria alguna vacil·lació si calia analitzar o descompondre oracions com *Fa pudor de socarrim*, *Tè cura dels malalts*, *Fa feina d'encàrrec* o *Tè ganes de gresca*, car *fer pudor*, *tenir cura*, *fer feina* i *tenir ganes* són locucions verbals conegudes com a tals. I és ben clar que, tanmateix, totes les oracions que hem indicat tenen la mateixa estructura.

Importa, per tant, d'adonar-se que en cap cas no es trairia ni es descriuria la realitat dels fets del llenguatge i que la divergència de les anàlisis no es traduiria en interpretacions diferents de cada oració. Que el segon component d'una locució —en el nostre cas, verbal— admeti d'ésser considerat com a formant part d'un altre terme de l'oració, no ens priva l'ús d'aquella denominació. Segons el Diccionari Fabra, *locució* significa «reunió de mots que fan la funció d'un mot».

Si els conjunts *fer col·lecció* i *tenir necessitat* equivalen, respectivament, a *col·leccionar* i *necessitar* (bé que amb règim diferent), poden ésser legítimament anomenats locucions, talment com *fer pudor* o *tenir cura*, encara que no figurin a cap de les llistes o repertoris que inventarien aquestes formes de llenguatge.

Albert Jané